

Rozważania Biblijne – 15 stycznia 2023

Drugie czytanie - z pierwszego listu do 1 Koryntian 1, 1-3

Paweł, z woli Bożej powołany na apostoła Jezusa Chrystusa, i Sostenes, brat, do Kościoła Bożego w Koryncie, do tych, którzy zostali uświęceni w Jezusie Chrystusie i powołani do świętości wespół ze wszystkimi, którzy na każdym miejscu wzywają imienia Pana naszego Jezusa Chrystusa, ich i naszego [Pana]. Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego, i od Pana Jezusa Chrystusa!

- Jesteśmy koło roku 55 naszej ery. Apostoł Paweł usłyszawszy o problemach chrześcijan w Koryncie, pisze do nich swój pierwszy list. W tamtych czasach Korynt był miastem skrajnego bogactwa i jednocześnie skrajnej nędzy. Usytuowany na drodze między dwoma portami, między dwoma morzami: Egejskim i Adriatyckim. Nie istniał jeszcze kanał Koryncki dlatego statki przemieszczano drogą ladową, umieszczając je na dużych rolkach. Ta często uczyszczana droga prowadziła przez Korynt, co sprawiło, iż był on miastem

spotkan ludzi różnych ras, narodowości, kultur i religii. Można było tam znaleźć wszystko, czego wówczas szukano. Wydawało się, że wszystko można było tam znaleźć. Powstało nawet powiedzenie « życie po koryncku », które miało negatywne znaczenie : życia w luksusie i w rozpuszczeniu. Paweł znalazł dobrze Korynt, gdyż mieszkał tam półtora roku.

« **którzy na każdym miejscu wzywają Imienia Pana naszego Jezusa Chrystusa** »

- Wzywać Imię Jezusa, znaczy uznawać Go za Boga.
- W czasach Pawła z Tarsu, słowo Pan, używane było wyłącznie w stosunku do Boga.

To, co jest wspólne dla wszystkich chrześcijan:

1. Jezus Chrystus jest Panem naszego życia i centrum całego świata, w tym jego historii.

- To właśnie dlatego Paweł nazywa nas « ludem świętym ». Święty nie znaczy tu doskonały tylko « należący do Boga ». Przez Chrzest Święty zostaliśmy konsekrowani Bogu.
- W czytanej dziś bardzo krótkim fragmencie listu Pawła aż cztery razy użyte jest imię Jezus Chrystus.

2. Wszyscy chrześcijanie (bez względu na to do jakiego kościoła należą, bez względu na rasę i narodowość) sa powołani!

- *“Paweł, z woli Bożej **powołany** na apostoła Jezusa Chrystusa (...) do Kościoła Bożego w Koryncie, do tych, którzy zostali uświęceni w Jezusie Chrystusie i **powołani do świętości...**”*
- To Jezus powołał Pawła na drodze do Damaszku i powierzył mu misję. Paweł, zwraca się do Kościoła w Koryncie powołując się na swój autorytet, wypływający z powołania.
- W języku greckim słowo *kościół (eklezią)* pochodzi z tego samego rdzenia, co czasownik *“powoływać” (kaleo)*. Paweł używa słowa Kościół mówiąc zarówno o Kościele z Koryntu, jak i o całym Kościele powszechnym.
- Każda wspólnota Kościoła jest powołana do dawania świadectwa o Miłości Boga do wszystkich ludzi. Każdy Kościół lokalny jest częścią Kościoła powszechnego.

Ewangelia - według Jana 1,29-34

Nazajutrz zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie. Ja Go przedtem nie znałem, ale przyszedłem chrzcić wodą w tym celu, aby On się objawił Izraelowi». Jan dał takie świadectwo: «Ujrzałem Ducha, który jak gołębica zstępował z nieba i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie: "Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego nad Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym" Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

«Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

- Dla Jana Chrzciciela, w chwili gdy wypowiada te słowa, wyrażenie "Syn Boży" jest synonimem Mesjasza. Dopiero później nabiora one znaczenia teologicznego:
 - *"...oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy." (J 1,14)*

Dlaczego tytuł Mesjasza był wówczas synonimem tytułu Syna Bożego?

- Ponieważ każdy król wstępując na tron w Jerozolimie, otrzymywał oba te tytuły. **Mesjasz** znaczy "namaszczonego olejem" - każdy nowy król w czasie swej sakry był namaszczonego olejem. **Tytuł Syna Bożego** przysługiwał królom Izraela gdyż uważano, że jako "namaszczeni" byli pod szczególną opieką Boga, że Bóg nieustannie ich wspierał i udzielał im natchnień.

«Ujrzałem Ducha, który jak gołębica zstępował z nieba i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie: "Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego nad Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym"»

- Słowa: "ujrzysz Ducha **spoczywającego nad Nim**" wskazują na to, że Jezus będzie się wyróżniał spośród wszystkich królów Izraela – że będzie nieustannie prowadzony przez Ducha Bożego. I to Jezus sprawi, że Duch Święty zostanie dany wszystkim ludziom:
 - *"I wyleję potem Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnili, a młodzieńcy wasi będą mieli widzenia. Nawet na niewolników i niewolnice wyleję Ducha mego w owych dniach." (Jl 3,1-2)*

«Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. «

- Zdecydowana większość narodu wybranego oczekiwała Mesjasza – króla, który będzie rządził na tronie w Jerozolimie, co sugerowało, że Rzymianie przestaną okupować ich kraj, że odzyskają wolność i pokój oraz szczęście.
- Jan Chrzciciel dobrze rozumiał, że Jezus jest Mesjaszem ale nie do końca takim, jakim Go sobie wyobrażano.

Oto Baranek Boży:

- Jest to nawiązanie do baranka paschalnego, będącego częścią rytuału Paschy. Narod wybrany, przeżywając co roku święta Paschy, upamiętnia ucieczkę z Egiptu, wspomina to, w jaki sposób Bóg ich wyzwolił.
- Jan Chrzciciel nawiązuje tu też do "Slugi Bożego", którego Izajasz porównuje do baranka prowadzonego na rzeź...
 - *"Dręczono Go, lecz sam się dał gnębić, nawet nie otworzył ust swoich. **Jak baranek na rzeź prowadzony...**" (Iz 53,7)*
- Słowa te nawiązują też do sceny ofiarowania Izaaka:
 - *"Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: «Ojcze mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» - zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». (Rodz 22, 7-8)*
- Jan Chrzciciel przedstawia Jezusa jako Baranka Bożego czyli jako Wyzwolicielem, Zbawicielem całej ludzkości. Ten Baranek jest wybrany i posłany przez Boga, zgodnie z tym, co zapowiada Księga Rodzaju w cytowanym powyżej fragmencie.
 - *"I ujrzałem między tronem z czworgiem Zwierząt a kręgiem Starców stojącego Baranka jakby zabitego (...) I ujrzałem, i usłyszałem głos wielu aniołów dookoła tronu i Zwierząt, i Starców, a liczba ich była miriady miriad i tysiące tysięcy, mówiących głosem donośnym: «Baranek zabity jest godzien wziąć potęgę i bogactwo, i mądrość, i moc, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo»(...) «Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc, na wieki wieków!» (Ap 5, 6;11-13)*

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ❖ ks. Ryszard Górski
- **Parafia Notre Dame de Lourdes**
 - ❖ 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - ❖ tel: 03.88.32.31.60